

Sessiz Veda

– Ayışığı · 23 Eylül 2021

SESSİZ VEDA
Açimde hıncahınç bir istasyon kalabalığıher vagondaki yolculardaayrı bir hayat,ayrı bir hikayeumuda yolculuk telaşı varzamanın ikindi hüznündaşam başım darmadağınbizim zannettiğim eşyaları topladımiken üstünde oturuyorumbir zamanlar büyük bir hevesle aldığım sandalyenin tepesinde...puslu camlardan dışarıyı değildegözümün önünden bir film şeridi gibi gelip geçenhayatımın en güzel yıllarını seyrediyorumiş arkadaşlarım,dostlarım,sevdiklerim hepsi bana bakıyor sanki...hangisine bakacağımı şaşırıyorum birdenağlamakla gülmek arasirenkten renge giriyordaha şimdiden özledim diyor kan ağlayan gözlerimpermeperişan nereye gidiyorsun böyle diye soruyorlar...gözyaşlarım bir çağlayan gibiakarken solgun yanaklarıma anlatıyor beni onlara...diş gıcırtılarımların sesi uğuldarken kulaklarımdadilim lal oluyor birdenbiredev dalgalar vuruyor kıyılarıma...ne fırtınalar kopuyor içimdeki ölü denizdebazen boğuldum sanıyorumyine de beni boğmaya çalışan denize kızmıyorumher ne kadar beni incitse de...sonra birden irkiliyorumkalk artık işler seni bekliyor diyorum kendi kendimegördüklerimin hepsi şimdi bir düş,bir hayal oldusanki yaşayıp da hiç yaşamamış gibitadı damağımında kaldıyarım kalan her şey gibiömürler gibi...dört duvarlar sararken dört bir yanımcıt çıkmıyor hiç bir eşyadanyalnızca sessizlik kol geziyor evin her yerindebir zamanlar...Sivrihisar Tşof 112 acil degeçici görevle çalıştığımharcırakla aldığım radyodabir de hüznü mü hüznüveda şarkıları çalmaz mı?eski de olsan sen yine de bırakmam seni yad ellere taşırım seni nereye gitsemkol çantam gibi...çünkü yaralı yüreğimi,gönlümü avutacak sensinsensin benim yalnızlığıma iyi gelecekdaha dün gibi yaş 21 debembeyaz gelinlikle geldiğim yerdenal fıstanımla yana yakılaayrılacağım pek yakındaadı eski olan bu şehirden...her ne kadar bu şehri çok sevsem debazen kızıp güceniyorumdiyorum ona yarım ağızla...adın eski olmaya eski amasen her geçen gün yenileniyorsungüzelleştikçe güzelleşiyorsunyoksa sen beni mi kıskanıyorsun?kıskanma hiç boşu boşuna!hele dön bir bak seni çok seveninegör bak ne halde?dün geldik,iki gün sonra da gideceğizAllah izin verirsebu eşsiz anılar diyarından!her ne kadar pılıyı pırtıytası tarağı toplansam daboşaltamıyorum heybemdeki yükleri!ya aklımdan hiç çıkmayanlar...can dediğim,canım

bildiğim ömrümü severek, isteyerek feda ettiğim sevdiklerimle hoş görü içinde hoş geçirdiğimiz günlerden, yıllardan günbegün biriktirdiğimiz acı tatlı hatıralardan cevher değerinde inci inci dökülen hazin göz yaşlarından hoş sedalardan başkası varmış bir yokmuş misaline kaldı geriye kaldı? AYLAL CERMEN
TÜFEKÇİ / 17.EYLÜL.2021 / CUMA